

भाष्यानुक्तेः । ज्योतिषोक्ते पापाक्रान्तादिदुष्टलक्षणे न० ।
 अलघु लि० न लघुः विरोधे न० त० । लघुवर्णमित्रे १ शुक्लवर्ण
 आकारादौ २ गोरवयुक्ते लाघवमन्ये । “जवनमलघुपीव-
 रोरुक्छा” माघः २ दोषे च “अलघुप्रसारितविलोचना-
 झलि” माघः । स्त्रियां वा ङीप् ।
 अलङ्करणं न० अलम्+ङ-भावे ल्युट् । १ भूषायाम् । करणे
 ल्युट् । २ वलयादौ भूषणे । आवसथोन्मर्दानालङ्करणदन्त
 प्रवालनान्यध्वयोरदोक्षितस्” कात्या० ८, ६, २८, । न
 चालङ्करणं धार्यं कचिद्देहे तथा पुनः” विधवाधर्मे पुरा० ।
 अलङ्करिष्णु लि० अलम्+ङ-इण्युच् । भूषके मण्डनकरण-
 शीले । “अलङ्करिष्णवस्ते च शब्दमर्थे सुभौ लिधा” अग्निपु० ।
 अलङ्कर्त्तृ लि० अलम्+ङ-टच् । भूषणकर्त्तरि स्त्रियां ङीप् ।
 अलङ्कर्मीण लि० अलं समर्थः कर्मणे ख । कर्मक्षमे ।
 अलङ्कारपु० अलम्+ङ-भावे षञ् । १ भूषायाम् । करणे षञ् ।
 २ हारादौ भूषणे, साहित्यविषयदोषगुणप्रतिपादके ३ अन्ये,
 ४ शब्दभूषणे-अनुप्रासादौ, ५ शब्दार्थभूषणे-उपमादौ च ।
 “शब्दार्थयोरस्मिरा ये धर्माः शोभातिशयिनः । रसादौ
 उपपन्नोऽलङ्कारास्तेऽङ्गदादिवत्” सा० द० उक्तम् शब्दा-
 र्थयोः शोभाकारित्वम् तल्लक्षणम् । ते च बहवः शब्दनिष्ठा
 अर्थनिष्ठाः उभयनिष्ठाश्च । तत्र जात्यादयः शब्दनिष्ठाः
 उपमादयोऽर्थनिष्ठाः पुनरुक्तवदाभासादय उभयनिष्ठाः
 तत्तदन्वयव्यतिरेकाभ्यां तथात्वम् शब्दनिष्ठास्तु बहवस्तेषु
 केचित् तत्तच्छब्दे उक्ताः केचित् वक्तव्याश्च तज्ज्ञेदा-
 स्तावत् समासेनात्राभिधीयन्ते तत्र जात्यादयश्चतुर्विंशतिः
 शब्दालङ्काराः सरस्वतीकण्ठाभरणे दर्शिताः यथा “ये व्युत्-
 पत्त्यादिना शब्दानलङ्कर्तुमिह क्षमाः । शब्दालङ्कारसंज्ञास्ते
 ज्ञेयाजात्यादयोबुधैः” । “जातिर्गतोरोतिष्ठतिच्छाया-
 सद्रोक्तियुक्तयः । भर्षितियुम्पना लब्धा पठितिर्यमकानि
 च । श्लेषाप्रसचित्वाणि वाकोवाक्यं प्रहेलिका । गूढप्रश्नो-
 चराध्येयश्रव्यप्रेक्ष्याभिनीतयः । चतुर्विंशतिरित्युक्ताः शब्दा-
 लङ्कारजातयः” । तेषां लक्षणादीनि क्रमेण यथा तत्र
 १ जातिः “तत्र संस्कृतमित्यादिभारती जातिरिष्यते । सा
 त्रौचिह्नादिभिर्व्याचामलङ्काराय जायते संस्कृतेनैव को-
 ऽप्याहुः प्राकृतेनैव केचन । साधारणत्वादिभिः केचित्
 केचन श्लेष्भाषया । न श्लेच्छितव्यं यत्रादौ स्त्रीषु नाप्रा-
 कृतं वदेत् । संकीर्णं नाभिजातेषु नाप्रबुद्धेषु संस्कृतम् ।
 देवीद्याः संस्कृतं प्राहुः प्राकृतं किन्नरादयः । पैशाचाद्यां
 पिशाचाद्याः समग्रं हीनजातयः । संस्कृतेनैव कोऽप्यर्थः प्राकृ-

तेनैव चापरः । शक्योरचयितुं कश्चिदपक्षेन जायते” ।
 तत्र जातिरपि षोढा यथोक्तं तत्रैव । “शुद्धा साधारण्यो
 मित्रा सङ्कीर्णं रस्यगामिनो । अपभ्रष्टेति साचार्य्यं जातिः
 षोढा निगद्यते” । इति जातिः १

२ गतिः । “गद्यं पद्यं च मिश्रं च वाक्यं यत् सा
 गतिः स्रुता । अथौचित्यादिभिः साऽपि वागलङ्कार इष्यते ।
 कश्चिद्गद्येन पद्येन कश्चिन्मिश्रेण शक्यते । कश्चिदेकेन च
 द्वाभ्यां काव्येऽर्थः कश्चन त्रिभिः । द्रुता विलम्बिता मध्या
 साथ द्रुतविलम्बिता । द्रुतमध्या च विज्ञेया तथा मध्य-
 विलम्बिता । सा लघूनां गुरुणाञ्च बाहुल्यात्पत्त-
 मिश्रणैः । गद्ये पद्ये च मिश्रे च षट् प्रकारोऽपि
 जायते । तत्र वृत्तं च जातिश्च पद्यमाङ्गरथो वृथक् ।
 समञ्चाङ्गसमं चेति विषमञ्च प्रचक्षते” । “वृत्तमङ्गरसंख्यातं
 जातिर्मात्राकृता भवेदिति” वृ० र० । “गद्यसुत्कलिकाप्रायं
 पद्यगन्धोतिच द्विधा । द्विधैव गद्यपद्यादिभेदान्मिश्रमपी-
 ष्यते । ललितं निष्ठुरं चूर्णमाविद्धं चेति योऽपरः ।
 विशेषः स तु गद्यस्यो रीतिष्ठत्योर्विशिष्यते” । गतिः २ ।

३ रीतिः यथा “वैदर्भीदिगत्तः पन्थाः काव्ये मार्गं
 इति स्रुतः । रीङ् गताविति धातोश्च व्युत्पत्त्या रीति-
 रच्यते । वैदर्भी साथ पाञ्चाली गौडियावन्तिका तथा ।
 लाटीया मागधी चेति षोढा रीतिर्निगद्यते । तत्रास-
 भासा निःशेषज्ञेयादिगुणगुम्फिता । विपक्षीस्वरसौभाग्या
 वैदर्भी रीतिरिष्यते” । दर्पणे तु “माधुर्य्यव्यङ्ग्यैर्वैर्ष्यै रचना
 ललितात्मिका अट्सिरस्सट्सिर्वा वैदर्भी रीतिरिष्यते”
 ललिता । “समस्तपञ्चपदामोजःकान्तिविवर्जिताम् ।
 मधुरां सुकुमाराञ्च पाञ्चालीं कवयो विदुः । समस्तालुङ्ग-
 टपदामोजःकान्तिगुणान्विताम् गौडिीयेति विजानन्ति
 रीतिं रीतिविचक्षणाः । अनुरागे तु पाञ्चालीवैदग्ध्यो
 र्यावतिष्ठते । सावन्तिका समस्तैः स्याद् द्वित्वैस्त्रिचतुरैस्तथा ।
 समस्त्रीतिव्यामिश्रा लाटीया वृत्तिरिष्यते । प्रूर्वरीते
 रनिर्वाहे खण्डरीतिस्तु मागधी” । रीतिः ३ ।

४ वृत्तिः यथा । “या विकाशेऽथ विज्ञेये संकोचे विस्तरे
 तथा । चेतसो वर्त्तयित्री स्यात् सा वृत्तिः सापि षड्विधा ।
 कौशिक्यारभटी चैव भारती सात्वती परा । मध्यमार
 भटी चैव तथा मध्यमकौशिकी । सुसुक्तार्यसंदर्भा कौशिकी
 तासु कथ्यते । यातु प्रौढार्थसंदर्भा वृत्तिरारभटी तु सा ।
 कोमलप्रौढसन्दर्भा कोमलार्था च भारती । प्रौढार्थकोम-
 लप्रौढसंदर्भा सात्वती विदुः । कोमलप्रौढसन्दर्भा या सा